

Hvorledes dette er tænkt opnaaet, er allerede anthydningsvis udtalt i Lovforslaget Pag. 5, 2 Sp. nederst. Her bemærkes derfor kun, at af hvor stor Betydning det end er under ekstraordinære Forhold at have en særegen hurtig Indfaldelsesmaade, der stævner alt Mandskab saa at sige til øieblikkelig Møde, vil man selvfølgelig først benytte de Tropper, der havees lige for Haanden, nemlig den under Gevær værende Styrke, som paa Signalet „Generalmarche“ øieblikkelig indfinder sig paa Allampladsen, og som, hvor ringe den end er, dog altid vil kunne gjøre Nytte som Fortsbesætning, samt Kjøbenhavns Væbning, der maa forudsættes hurtigt at kunne bringes tilstede for dernæst pr. Bane at føres til Fæstningsværkerne. Efter omtrent 12 Timers Forløb ville flere af de i Kjøbenhavn garnisonerende Afdelinger kunne være paa Krigsfod og følge efter. Man kan vistnok sige, at 24 Timer efter Krigserklæringen — og kortere Varjel kan man vel neppe tænke at faae — vil Kjøbenhavns Væbning være samlet i Bærkerne, hele 1ste Regiment og betydelige Dele af de 3 andre sjællandske Regimenter mobiliserede og tilstede i Kjøbenhavn, de 9 Feltbatterier parate til Udrykning med 4 Kanoner pr. Batteri, Søforternes Besætning betydelig forstærket osv. Af stor Betydning vil det endelig være ved Hjælp af en eventuelt overført jydsk Brigades Dislokation i Fæstningsterrainet, 1 Regiment paa høire Fløi (Søgersborg) og 1 paa venstre Fløi (Brøndbyøster og Brøndbyvester), at have en Fodfolksstyrke i Fæstningsværkernes umiddelbare Nærhed, ligesom det ogsaa vil være hensigtsmæssigt at lægge en Del af Fæstningsartilleriet ud i Forterne. En Overveielse af Chancen for deslige Ovrumpningsforsøg synes at maatte stemple disse Foretagender som værende af saa tvivlsom Bestaaffenhed, at de neppe ville komme til at danne Indledning til Operationerne. Et uheldigt Udfald af dem vil derhos betydeligt hæve Forvarernes moralske Stemning.

3. Ændringer i de nu gjældende Sessionslove.

Disse Ændringer ere allerede kortelig anthydede i det Rigsdagen i indeværende Samling forelagte Befæstningslovsforslag, hvori det for at høde paa den til Artilleriet og Ingenieurkorpset forønskede større Rekruttilgang af henholdsvis 340 og 30 Mand foreslaas at vende tilbage til Bestemmelserne i Hærloven af 1867 med Hensyn til Udførelse af Mandskab til Hestepassertjenesten, Sundhedstropperne og Trainafdelingen, altsaa at udtage hele dette Mandskab af Militærarbejderklassen.

I det Rigsdagen i 1879 forelagte Lovforslag om Hærens Ordning havde Ministeriet optaget den hidtil gjældende Regel, at Mandskabet til Hestepassertjenesten og til Sundhedstropperne skulde udtages af det som Militærarbejdere udførelse Mandskab. Til Fodfolket paaregnedes en aarlig Tilgang af 4,500 Mand, en Tilgang, om hvilken det fra forskjellige Sider yttredes, at den var temmelig lille, men at man i Tidens Løb turde vente den forhøiet. Ved de Bestemmelser, som Loven af 25de Juli 1880 fastslog for de øvrige Aabens Rekruttilgang, forandredes Forholdet for Fodfolket ikke væsentligt, men det forværredes betydeligt ved den Bestemmelse i nævnte Lov, efter hvilken Mandskabet til Hestepassertjenesten og til Sundhedstropperne ikke skulde udtages blandt Militærarbejderne, men derimod af det til egentlig Krigstjeneste betegnede Mandskab. Rekruttilgangen til Fodfolket formindstedes derved aarlig med henholdsvis 230 og 120, ialt 350 Mand. Saafremt nu Artilleriets aarlige Rekruttilgang skal forøges med 340 Mand, Ingenieurkorpset med 30 Mand, og denne Forøgelse maa ske paa Fodfolkets Beføstning, bliver det nødvendigt at raade Bod paa de Mlemper, der ere en Følge af disse gjentagne Formindskelser, og som vise sig i, at det disponible Linieandstabs netop kun forslaar til de 30 Batailloner, for hvilke det er bestemt. Det er derfor ønskeligt at vende tilbage til de tidligere Bestemmelser med Hensyn til Mandskab til Hestepassertjenesten og Sundhedstropperne, altsaa at udtage dette af Militærarbejderklassen, samt endvidere at udtage Mandskabet til Trainafdelingen, ligesom forinden Loven af 25de Juli 1880 af Militærarbejderklassen. Efter den rigtignok korte Erfaring, der er gjort, er der nemlig ikke vundet Noget med Hensyn til Mandskabets Egnethed for Traintjenesten ved at tage det af Kombattantklassen, medens det er ønskeligt at Fodfolket kan optræde med saa stor Styrke som muligt. Det skal dog bemærkes, at de nu i Kraft traadte forandrede Bestemmelser med Hensyn til Bestemmelser af de Bærnepligtige paa Sessioenerne synes at have forøget de Udførelses